

Samt

och

Utsware.

af

Carl Lindgren;

Innehållande:

- 1.) Wåg-Balancen.
- 2.) Till En Nygift.
- 3.) Hur woro Saucerne?

Tryckt i Gessle,
hos Carl Gustaf Sundqwist. 1813.

Wäg - Balancen.

I.

Det föll mig in en gång att äga
Ett riktigt facit af mitt Lif;
Jag tog den utvägen att wäga
Mitt Qwal mot mina Tidsfördrif.

2.

Jag lade Pojt - Årens Extaser,
Och till och med en grand på sned,
Mot Rectors Stut, och Stolars Phraser;
Men tånk! Extaserna sönk ned!

3.

Jag lade Academie - Åren
Med sin Examen, och Pas - opp
Mot Flodbergs Ol, och korf hos Råhren,
Och Ol, och Råhre wägde opp.

4.

Jag lade min Magister - Lager
Mot Bondens Plog som plöjde trögt,
Och wid hwar Fåra som han drager
Min granna Krans flög himmelshögt.

5. Min

5.

Min Konst att dansa, och att bocka,
Och kyssa Damerna på hand,
Jag vågt mot Petters Konst att poeka
På Kärlek; min flög up som grand.

6.

Jag lade Kunglig Sekreteren
På ena Wäggfåln — Hökarn Flott
På andra — Malgrè Characteren
Sekttern så när till himla gått.

7.

Jag vågde Gubben Postfäständer
(En Man med Lålamod och Hopp;)
Höfpredikanten Granlåtänder
Drog Gubben som en Fjäder opp.

8.

Hans Excellence med fyra Stjernor
Jag vågde mot en Ärlig Man —
Min Man med Wett för fyra Hjerner
Flög up, och Grefwen Jorden hann.

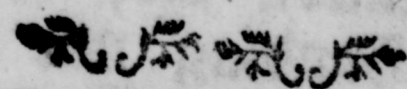
9. Jag

9.

Jag tog en menlös Landets Flicka
Och vågde. Henne sans facon.
Mot Stockholms Nymfen — Wägen wicka
Men stod al pari denna gång.

10.

Jag tog en Pastor i Maria
Och lade honom på min Wäg —
Mot Teljes Prost in Agonia
Jag Majas Pastor fliga såg.

Till

En Ny-Gift.

Swad tycks om att vara gift,
Wara Öwinnans Konung?
Stundom är det purt Förgift,
Stundom bara Honung.
Men då I två så Goda Bröst
Klappa mot hwarannan
Hör hon aldrig Ängrens Röst,
Snuggar han ej Pannan:
Med hwarenda Dag som gryr
Wakna De med Låjet,

Och

Och då Dagens Stjerna flyr
Somna De med Nöjet.

Tiden lider — Gammalt Brud
Måste nog följäs;

Grun blir pjunkig, lite sjuk —
Hvarför? Kan ej dölias.

Och när Ungen kläcks en gång
Ach! hwad granna Gåder!

Folkets Skrik — Poeters sång:
"Bräs på sina Gåder!

"Så gick Farfar när han gick!

"Samma goda glada Blick

"Som sin Mammans Mamma!

"Samma milda Röst som Far!

"Samma Handlag när han tar

"Eika Nick med Mamma!

"Allt precist det samma!

"Den war hemvärd Den, jag tror!

"Tänd af rätta Ljuset!

"Den blir bra när han blir Stor!

"Gud wälsigne Far och Mor,

"Och förörke Huset!

Till

Till

Fr * * *

I.

Nej! jag bedrog mig ej, jag fick
Så mycke Mat, så mycke Dric,
Att hälften varit nog för Twänne;
Och utaf Swilken fick jag det?
Mitt Hjerta! aldrig det förgåt!
Jag fick mitt Högtidomål af Henne.

2.

Uf Swilken Henne? frågar djerst,
En som Nyfikenheten ärst
Utaf sin Högwälborna Mamma;
Och hwad bestod Dineén uti?
Skrek Frågwissheten plump, och fri,
Och wattenas uti Mund med samma.

3.

Med Båda Kindbenen i Brand
Uf Artificiella Rågor,
Och Mörtens Blick, förwisnad hand,
En Konung Fredriks Tante, från Mamsell
Cassas Land,
Förargad öfwer dessa Frågor

(Ty

(Ty åfwen Hon war böjd att fråga Folt
ibland,)

Pep fram, med bågge Håndren knäpte,
Med en förfasligt fin fast ej så ljuflig Ton,
(Ty Femti-åra Snus, så gom, som nåsa
tåpte,)

Och Gester lånade från Bron,
"Ni fråga just som fråk — Strunt uti sjelfwa
Maten

"Och i Des Rareté, och i Wårdinnan till,

"Och uti mängden utaf Faten;

"Nu jag min Fråga fråga will

"Den Saken blott kan decidera,

"Hur woro Saucerne, Hwa ba?

Jag swarade: Gudomliga!

Och Tanten swarade: Allt Bra!

Och Sällskapet bröt up — och jag slapp
bigta mera.
